

ἀποθάνῃ, τηρικαῦτα τριμοιρίαν οὐ δεῖ γίνεσθαι, ἀλλὰ τὸ ζῶν μέρος, πατὴρ εἰ τύχῃ ἢ μήτηρ, κληρονομεῖ τὸ τεθνηκὸς παιδίον. Ὡσαύτως, ὅταν ἀποθάνῃ πατὴρ ἢ μήτηρ ἐπὶ δυσὶ παισὶ κληρονόμοις, εἴτα μετὰ χρόνον τινὰ ἀποθάνῃ τὸ ἐν παιδίον, ἔπειτα πάλιν, μετὰ καιρὸν, ἀποθάνῃ καὶ τὸ ἕτερον παιδίον, ζῶντος θατέρου τῶν γονέων αὐτῶν, ζῶντος δὲ καὶ πάππου ἢ μāmμης, καὶ τότε τριμοιρία οὐ γίνεται. Ἡ γὰρ τριμοιρία χώραν ἔχει τότε, ὅταν, ἀποθανόντος πατρὸς ἢ μητρὸς καταλειφθῇ ἐν καὶ μόνον παιδίον ἀνήλικον εἴτα ἀποθάνῃ καὶ τοῦτο, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν εἰς αὔξησιν ἡλικίας. Οὐ γὰρ ἐπὶ δυσὶ παισὶ θανόντος ἢ θανούσης, κατελείφθησαν κληρονόμοι τοῦ ἰδίου γονέως τὰ δύο παιδιά μετὰ τοῦ ζῶντος γονέως αὐτῶν, εἴτε πατὴρ εἴη, εἴτε καὶ μήτηρ, εἴ γε φυλάξῃ χηρείαν παντελῶς, εἴτα καὶ τοῦ ἐνὸς παιδίου θανόντος, κληρονόμοι γίνονται τὸ ἄλλο ἀδελφὸν ἐκείνου καὶ ὁ ζῶν γονεὺς αὐτοῦ, ὥστε διακόπτεται καὶ λείπει ἡ τριμοιρία. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἀποθανόντος καὶ τοῦ ἄλλου παιδίου, κληρονόμος γίνεται τὸ ζῶν πρόσωπον τῶν γονέων, κατὰ τὴν τῶν θεῶν νόμων διακέλευσιν. Μητρὸς δὲ ἀποθανούσης ἐπὶ παιδί, τηρικαῦτα τὰ χάριν προικὸς δοθέντα μετροητὰ καὶ ἡ λοιπὴ καθαρὰ προῖξ καὶ περιουσία τῆς μητρὸς τοῦ παιδίου καὶ δὴ αἱ πρὸ γάμου καὶ μετὰ γάμον δωρεαὶ τοῦ ἀνδρὸς πρὸς τὴν γυναῖκα, εἴτε πράγματα εἴτε ἄσπρα, ταῦτα πάντα κληρονομίαι γίνονται τοῦ καταλειφθέντος παιδίου. Πλὴν ἐὰν θελήσῃ φυλάξαι εἰς τὸ ἐξῆς χηρείαν παντελῇ ὁ ἀνὴρ καὶ μηκέτι εἰς ἄλλον ἀποβλέψῃ γάμον, τότε λαμβάνει αὐτὸς τὸ τέταρτον μερίδιον ἀφ' ὅλης τῆς προικὸς καὶ περιουσίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, τὰ δὲ λοιπὰ πάντα ὑπάρχουσι τοῦ παιδὸς κληρονομία. Εἰ δὲ θελήσῃ λαβεῖν καὶ αὖθις ἄλλην γυναῖκα, μηδὲν μετέχει τῶν τῆς γυναικὸς αὐτοῦ ἐπαρχόντων, ἀλλὰ πάντα ἔσονται τοῦ παιδίου, ὅπερ παιδίον αὐτοῦ ὁ πατὴρ ὀφείλει παρακατέχειν καὶ ἐκσπένειν οἰκείας ἐξόδους καὶ ἀναλώμασι. Γονέων δὲ τοῦ τεθνεῶτος παιδὸς πρὸ αὐτοῦ πατρὸς δηλοῦται ἢ μητρὸς, ἢ πάππου, ἢ μāmμης, ἢ καὶ προπάππου ἢ προμāmμης, τότε τριμοιρία οὐ γίνεται, ἀλλ' οἱ μὲν πλησιέστεροι καὶ ἐγγύτεροι συγγενεῖς κληρονόμοι γίνονται».

570

1803. Χάττι Χουμαγιούν σ. Σελήμ Δ', περὶ Βλαχίας καὶ Μολδαβίας,
ἐν 369, τ. 3, σ. 378-404.

571

1803. Σύνταγμα τῆς Ἑπτανήσου Πολιτείας, ἐξ ἄρθρων
212, ἰταλιστί,
ἐν 427, σ. 41-78. Ἡ ἐλλ. μετάφρασις («Κατάστασις...») ὑπὸ Δημ. Βενιέρη, τὸ 1804, ἐν Τριεστίῳ.

572

1803. «Διάταξις ἐκκλησιαστικὴ» τῆς 8 Σεπτ., ἀφορῶσα τὸν ὀρθόδοξον
Κλῆρον τῆς Ἑπτανήσου,
Ἰταλιστί. Ἡ ἐλλ. μετάφρασις, ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον, ἐν Κερκύρᾳ, τὸ 1805.
«...ζ'. Ἐκαστος μητροπολίτης, ἐπίσκοπος ἢ Μ. Οἰκονόμος ἔχει δικαστικὴν ἐξουσίαν

